

Marion van de Coolwijk

DierenAlarm!
Aap ontsnapt

Met tekeningen van Jolet Leenhout

δ

HOOFDSTUK 1

Linne is verdrietig.

‘Ik vind het niet eerlijk!’ Met grote stappen loopt Linne de kamer uit. Als Linne op haar kamer komt, laat ze zich meteen op haar bed vallen. Ze begint te huilen. Er komt een natte plek op haar kussensloop.

Maar dat kan Linne helemaal niets schelen. Plotseling kraakt de kamerdeur. Een grote hond komt naar binnen lopen. Het is Rex, Linnes hond. Met een grote sprong belandt hij midden op het bed van Linne.

‘Niet doen, Rex!’ roept Linne verrast.

Met haar kussen probeert ze de hond van haar bed te duwen. Linne heeft nu geen zin om te spelen.

Rex springt naast het bed op de grond.

Met zijn grote, bruine ogen kijkt hij Linne vragend aan. Waf, waf, waf, blaft Rex zachtjes.

Linne gaat op de rand van het bed zitten.

Ze veegt de laatste tranen uit haar ogen.

‘Wacht, Rex. Ik pak de prietpraatpet even uit de kast. Dan kan ik ten minste verstaan wat je zegt.’

Linne loopt regelrecht naar een witte kast, die in de hoek van haar kamer staat.

Voorzichtig pakt ze een pet van de plank. Zoals jullie misschien wel weten, is dit pet geen gewoon pet! Nee! Het is een praatpet! Als Linne die pet op haar hoofd zet en de toverformule zegt, dan kan ze de taal van de dieren verstaan. Bijna niemand kent het geheim van de prietpraatpet. Zelfs Linnes vader en moeder niet. Er is maar één meisje dat het geheim van de prietpraatpet weet. En dat is Chloë. Zij woont op een boerderij, net buiten de stad. Linne en Rex komen vaak bij haar spelen. De twee vriendinnen hebben elkaar beloofd dat ze het geheim van de prietpraatpet echt aan niemand zullen vertellen. Samen hebben ze door het toverpet al een paar spannende avonturen beleefd. Voorzichtig zet Linne de prietpraatpet op

haar hoofd en zegt de toverformule.

‘Praatpet, praat!’

Rex kwispelt met zijn staart. ‘Vertel me eens...

Waarom huilde je net?’

Linne kijkt verdrietig naar de grond. ‘Ja, weet je... Het is niet zo leuk, Rex! Morgen is juffrouw Amber jarig. Dat is mijn juf, weet je wel?’

Rex knikt. Hij heeft de juf van Linne vaak gezien.

‘Nou... De juf heeft ons verteld dat we op haar verjaardag met de hele klas naar de dierentuin gaan.’ Linne staat op en loopt naar het raam.

Rex kijkt verbaasd. ‘Maar daarom hoef je toch niet te huilen? Dat is juist een feest!’

Linne zucht. ‘Ja, dat weet ik wel, maar... mam zei dat jij absoluut niet mee mag naar de dierentuin.

Dertig kinderen is al genoeg voor de juf, zegt ze!’

Linne kijkt verdrietig uit het raam. ‘Ik had het juist zo leuk gevonden als jij mee was gegaan. Maar nu gaat het allemaal niet door.’

Teleurgesteld loopt Linne naar Rex toe.

‘De juf vindt het heel leuk als alle kinderen morgen verkleed op school komen. Ik trek mijn clownspak aan.

Dan kan ik de prietpraatpet op mijn hoofd zetten.

Niemand zal dan doorhebben dat het een toverpet is.

Ze zullen denken dat het bij het clownspak hoort.

Als jij dan mee gaat...’

Rex kwispelt met zijn staart. ‘Toe, Linne! Niet zo verdrietig. Ik ga wel een andere keer met jou naar de dierentuin.’

‘Maar dan neem ik de prietpraatpet voor niets mee naar de dierentuin!’ roept Linne teleurgesteld.

Rex grinnikt. ‘Natuurlijk niet, gekkie!

Je hebt een hele dierentuin vol dieren,

waarmee je kunt praten!’

Daar heeft Linne nog niet aan gedacht.

Die slimme Rex! Natuurlijk! In een dierentuin zitten een heleboel dieren. Van vreugde maakt Linne een sprongetje in de lucht. ‘Joepie! Ik ga een praatje maken met de apen en met de olifanten. En met nog een heleboel andere dieren.’

Rex lacht. Die gekke Linne. Eerst huilt ze tranen met tuiten en nu springt ze van vreugde door de kamer.

Ze rent naar haar moeder toe en geeft haar een zoen.

‘Mam, ik vind het niet erg meer dat Rex morgen niet mee kan.’

Haar ouders kijken haar nieuwsgierig aan. Linne zucht.

‘Ik vond het helemaal niet leuk dat Rex niet mee kon naar de dierentuin. Maar nu weet ik dat Rex eigenlijk

helemaal niet mee wil. Maar ik neem wel mijn pet mee om...' Plotseling houdt Linne op met praten. Oei! Nu heeft ze bijna het geheim van de prietpraatpet verraden!

'Over welke pet heb je het eigenlijk?' vraagt haar moeder.

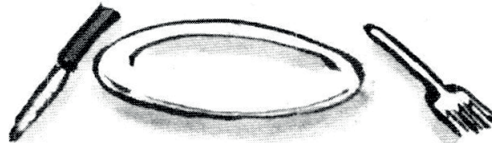
'Eh...ik...'

'Ja! Wat wil je nu zeggen?' broemt haar vader.

'Ik... mam! U heeft gelijk, dat Rex niet mee kan naar de dierentuin. Sorry, dat ik me zo heb aangesteld! Is het eten al klaar?'

Haar vader lacht. 'Ga de tafel maar vast dekken, gekkie!'

Linne rent naar de keuken en pakt de borden uit de kast. Ondertussen denkt ze: was het maar vast morgen!

HOOFDSTUK 2

De koningin en de clown.

De volgende morgen is Linne al vroeg wakker. Ze pakt haar gewone kleren en haar verkleedkleren en verdwijnt in de badkamer.

Rex merkt niets van al het lawaai dat Linne maakt. Hij ligt heel diep te slapen.

In de badkamer trekt Linne eerst haar gewone kleren aan en eroverheen doet ze haar clownspak. Zo kan Linne zich tussen de middag gemakkelijk omkleden. Want juf heeft gezegd dat ze alleen 's morgens verkleed mogen komen.

Na het ontbijt helpt Linne de tafel afruimen. Vliegensvlug gaat ze dan naar de badkamer en poetst haar tanden. Als ze in de spiegel kijkt, moet ze lachen. Wat ziet ze er gek uit! Op haar neus heeft ze een rode fopneus gezet. De prietpraatpet staat een beetje scheef op haar hoofd. Zo lijkt ze net op een echte clown. Aan haar voeten zitten twee verschillende gympen. De linkerschoen is rood en de rechterschoen is geel. In de kast staat nog zo'n paar schoenen.

De gekleurde veters heeft ze ook omgedraaid.

De rode veter heeft ze in de gele schoen geregen en de gele veter zit in de rode schoen. Het clownspak zelf is ook in de kleuren rood en geel. Haar oma heeft het pak een keer voor haar genaaid. Het clownspak heeft een hele tijd in de kast gelegen, maar nu komt het mooi van pas.

Als Linne klaar is, zegt ze Rex gedag en geeft ze haar vader en moeder een zoen.

‘Ik ga vast naar school! Ik moet Julia nog afhalen!’ roept ze. ‘Tot vanmiddag!’

Ze pakt haar rugzak van de keukentafel en loopt naar buiten.

Na een paar minuten is ze bij het huis van Julia. Linne belt aan.

De moeder van Julia doet open. ‘Dag, Linne!

Julia zei al dat je vroeg zou komen. Kom binnen!’

Linne stapt de gang in.

De moeder van Julia bekijkt haar van top tot teen.

‘Wat zie jij er mooi uit, Linne! Je bent zo net een echt clowntje. Dat pet staat er leuk bij. Hoe kom je daar aan?’ vraagt ze.

Net als Linne antwoord wil geven, komt Julia statig de trap aflopen. Ze heeft een lange, witte jurk aan. Op de jurk zitten gouden sterretjes en kleine glittersteentjes. Op haar hoofd draagt Julia een gouden kroontje.

‘Goedemorgen, onderdanen! Hier is jullie koningin!’ begroet Julia Linne.

Linne lacht. Ze is blij dat ze nu geen antwoord meer hoeft te geven op de vraag van Julia’s moeder.

Linne maakt een diepe buiging. ‘Goedemorgen, Majesteit! Heeft uwe Majesteit goed geslapen?’

Julia knikt statig. ‘Jawel, vrolijke clown! Dank u voor de belangstelling.’